

INGEDIEND DOOR

Irmgard

ON

21-06-2013

★ ★ ★ ★ ★

0% / 8 Stimm

Zal ik - of zal ik niet?

Doe ik het? Doe ik het niet? Doe ik het? Doe ik het niet?

Naar buiten gaan, op anderen afstappen, vergt wat moed. Wat denkt zij/hij wel niet als ik plotseling kom en mijn geloof in de praktijk breng of er iets over vertel?

Dit artikel is afkomstig uit het tijdschrift „Forum“.

Ik ben geen Billy Graham en vind het lastig om op mensen af te stappen ...

Ik kan me nog goed herinneren dat ik als 17-jarige naar de jeugdgroep ging. In die tijd werden er tijdens de adventstijd altijd buitenactiviteiten georganiseerd. In het jeugdprogramma werden ze aangeduid als 'evangelistisch'. Dat betekende dat we, gewapend met een gitaar, naar de dichtstbijzijnde grote mensenmenigte reden, liedjes zongen en een toneelstukje opvoerden. Bij de eerste uitstapjes kostte het me veel moeite. Daarna ging het op de een of andere manier makkelijker. En na verloop van tijd verloor het zijn aantrekkingskracht, zodat ik niet meer meedeed.

Enkele jaren later, toen ik de bijbelschool had afgerond en aan mijn eerste baan als predikant was begonnen, was ik zelf jeugdleider. In de groep zaten een paar jongens die echte 'toppers' waren op het gebied van evangelisatie. Op een avond kwamen ze met het idee dat we in het dorp een enquête zouden kunnen houden om te achterhalen waarom zij (de ondervraagden) niet in Jezus geloofden.

1. Hoe moet ik reageren?

Aan de ene kant moet je eropuit gaan. Ik wilde mensen voor Jezus winnen (en een voorbeeld zijn voor de jongeren). Aan de andere kant ben ik geen Billy Graham en vind ik het lastig om op mensen af te stappen. Met z'n tweeën of drieën gingen we op pad. En zo gebeurde wat er moest gebeuren. Bij de eerste deur stond de slager me op te wachten. Ik stelde hem de vragen van mijn vragenlijst. Een daarvan was: waarom gelooft u niet in Jezus? Er volgde een zeer boeiend gesprek, waarin hij niet van zijn standpunt afweek en ik niet van het mijne. Ondanks zijn afwijzing van Jezus vertelde hij verbazingwekkend veel over zijn leven, wat hij allemaal had meegemaakt, waarom hij niet kon geloven en waarom christenen hem op de zenuwen werkten. Met de beste wensen voor de rest van de dag ging ik naar het volgende adres. Voor later op de avond hadden we dan een uitwisseling en een gebedstijd gepland in de jongerenruimte. Het was interessant om te horen wat iedereen had meegemaakt. Voor mij was het heel belangrijk om in mijn eigen woorden na te denken over hoe ik de enquête had ervaren, welke vreugde, nood of angst ik daarbij had gevoeld. Het deed de anderen ook goed om te horen hoe het een

predikant was vergaan.

2. De barrière doorbreken

Ik moest twee problemen oplossen. Ten eerste moest ik me op het avontuur inlaten, hoewel ik van nature terughoudend was (eerst zelf groeien in het geloof, relaties op orde brengen, enz.). De tweede grens die ik moest doorbreken, was de vraag: wat betekent 'eropuit gaan'?

Mijn beeld daarvan was tot nu toe gekoppeld aan 'geplande inzet'. Tegenwoordig is er voor mij een breder spectrum, met vele facetten. Naar buiten gaan betekent voor mij vandaag de dag dat ik mijn geloof niet langer voor mezelf houd, maar op een natuurlijke en overtuigende (aan de situatie aangepaste) manier aan mijn medemensen vertel of laat zien wat het betekent om christen te zijn. Ik ga van een consumptieve naar een productieve houding. Maar dan staat de volgende gedachte al voor de deur.

3. Waarom doe ik mezelf dit aan?

Tijdens de redactievergadering hebben we ons afgevraagd waar het gezonde evenwicht ligt tussen eropuit gaan en rusten (eens met een gerust geweten niets doen). Elke medaille heeft twee kanten. Als we naar de ene kant kijken, verdwijnt de andere naar de achtergrond. Maar die is er nog steeds. Er zijn nu stromingen die heel sterk de nadruk leggen op het rusten in de Geest, het 'Maria-zijn' aan de voeten van Jezus. Daar reageren de 'Marta-mensen' gevoelig op: 'O Heer, zeg tegen deze christenen dat ik me voor U inspan en dat ze me een beetje moeten helpen.'

Het gezonde midden is Jezus. Maar zodra we uit dat midden vallen, begint het vergelijken. Plotseling kunnen de anderen het beter en vragen we ons af: waarom doe ik mezelf dit aan? Het vergelijken heeft als groot nadeel dat we op dat moment slechts één kant van de medaille zien.

4. Wat heb ik geleerd?

In de laatste jaren van mijn christelijk leven ontdekte ik de vreugde in Jezus. Als ik naar buiten ga en op mijn medemensen afstap, dan verheug ik me over al die christenen die een rustperiode nodig hebben. Want rusten betekent bidden en waken over je eigen geloofsleven (en dat van anderen), zodat je niet in verzoeking raakt. Als ik een rustperiode heb, bid ik voor de christenen die eropuit gaan.

We kunnen naar buiten gaan in de vrouwenbijeenkomst, de huisgroep, de jeugdgroep, Ameisli, enz. Naar buiten gaan is geen methode, maar een levensstijl.

Het gezonde midden betekent een leven leiden met Jezus. Als we dat doen op de gebieden waar onze gaven liggen, zullen we onszelf niet overbelasten. Integendeel: we zullen elkaar aanvullen en, wat vooral belangrijk is, we zullen daders van het Woord worden (Jak. 1). Het knelpunt is vaak dat we niet weten wat we kunnen, waar onze talenten liggen. Vaak vergelijken we wat we niet hebben met wat anderen wel hebben. Dan speelt Maria tegen Martha. Het gevolg is dat niet Jezus, maar wijzelf het middelpunt zijn. Niet langer het luisteren en het doen is dan het middelpunt, maar onze rechtvaardiging waarom we zo of anders zijn. Een ander gevolg is dat onze omgeving ziet hoe we met elkaar omgaan. Zij verliest de interesse in een ontmoeting met Jezus. Daarom is het belangrijk dat we zowel Maria- als Marta-kanten in ons hebben. We hebben beide kanten van de medaille nodig. Jezus is het middelpunt.

5. Tot slot nog dit ...

De ervaringen met Jezus die ik tot nu toe heb opgedaan, zijn motiverend. Ook al moest ik mezelf op sommige momenten overwinnen. Terugkijkend moet ik zeggen: wauw, ik heb dit of dat gedaan... en dan word ik vervuld van vreugde. De ervaringen laten zich dan ook beter 'overbrengen' in getuigenissen. Ik kan anderen motiveren in plaats van onder druk te zetten.

Ik wil iets met God beleven. En dat kan ik alleen als ik bewust beide kanten van de medaille beleef. Hoe ervaar jij deze twee kanten?

Zal ik – zal ik niet_YW

Bronvermelding

- **Inhoud en afbeelding:** Forum Kind, nummer 2/02, pagina's 5 + 6. Actief op anderen afstappen vergt enige moed. In het leven van een christen moet er een goed evenwicht zijn tussen rust en evangelisatie. © Copyright www.forum-kind.ch

▪ Auteur: Thomas Gasser

Weitere Informationen

Tags

[Forum](#)

Leeftijd

[13-16 jaar](#)

Aantal deelnemers

[Er zijn geen gegevens beschikbaar.](#)

Bijbel

[Onderwerp:](#)

Materiaal

[Veel werk](#)

Bestanden downloaden

Bestand downloaden

KI Generierter Inhalt

Inhoud

Tags

Leeftijd

Aantal deelnemers

Bijbel

Materiaal